GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

NR 3 KATOWICE, DNIA 14 MARCA **1945**

Poz. **TREŚĆ:** Str.

KOMUNIKAT

UCHWAŁĄ RADY MINISTRÓW Z DNIA 26. LUTEGO 1945 R. ZOSTAŁY WYŁĄCZONE Z OBSZARU WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO I WŁĄCZONE DO WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO POWIATY: BĘDZIŃSKI, SOSNOWIECKI ORAZ ZAWIERCIAŃSKI.

POWIĘKSZONE W TEN SPOSÓB WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE OTRZYMAŁO NAZWĘ: WOJEWÓDZTWO ZAGŁĘBIOWSKO-ŚLĄSKIE.

WOJEWODĄ ZAGŁĘBIOWSKO-ŚLĄSKIM ZOSTAŁ MIANOWANY DOTYCHCZASOWY PEŁNOMOCNIK RZĄDU TYMCZASOWEGO R. P. NA WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE GENERAŁ DYW. ALEKSANDER ZAWADZKI, ZAŚ WICEWOJEWODĄ PPUŁK. JERZY ZIĘTEK, A II. WICEWOJEWODĄ INŻ. STEFAN WĘGIEROW.

DNIA 11. MARCA 1945 R. ODBYŁO SIĘ W SALI MARMUROWEJ GMACHU URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W KATOWICACH UROCZYSTE ZEBRANIE PRZEDSTAWICIELI ŚLĄSKA I ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO, NA KTÓRYM NOWOMIANOWANY WOJEWODA OBJĄŁ URZĘDOWANIE I WYGŁOSIŁ PROGRAMOWE PRZEMÓWIENIE.

DZIAŁ URZĘDOWY

28.

DEKRET
POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 7. września 1944 r.

o komisjach mieszkaniowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 4 z dnia 13. 9. 1944 poz. 18)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15. sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Przepisy ogólne.

Art. 1. Masowe przesiedlenia ludności, przymusowe usuwanie jej z mieszkań, zniszczenie miast i wsi polskich oraz konieczność likwidacji nędzy mieszkaniowej, nasuwają potrzebę uregulowania kwestji mieszkaniowych na terenach Rzeczypospolitej Polskiej. W tym celu powołuje się do życia komisje mieszkaniowe, które będą urzędowały przy miejskich i gminnych radach narodowych.

Art. 2. Celem komisji mieszkaniowych jest regulowanie sposobu zajmowania pomieszczeń mieszkalnych, biorąc za podstawę: prowadzoną przez te komisje ewidencję mieszkań oraz ustaloną przez nie zasadę przydziału na każdego mieszkańca przestrzeni mieszkalnej, odpowiedniej do jego zawodu, stanu zdrowia i stanu rodzinnego i zawieranie umów odnośnie tychże pomieszczeń, przy czym wszelkie umowy o najem lokali objętych dekretem niniejszym, zawarte z pominięciem komisji — są nieważne. Przy regulowaniu przydziału mieszkań komisja uwzględni roszczenia osób, które nabyły prawa do danego lokalu przed dniem 1. września 1939 r., o ile szczególne względy słuszności nie stoją temu na przeszkodzie.

Art. 3. Miejska lub gminna rada narodowa ustali ilość komisji i powoła ich przewodniczącego.

Komisja mieszkaniowa składa się z 3 członków:

a) przewodniczącego, delegowanego przez właściwą radę,
b) przedstawiciela właścicieli nieruchomości,
c) przedstawiciela związków zawodowych lub zrzeszeń społecznych istniejących na terenie gminy.

Zakres działania komisji mieszkaniowych.

Art. 4. a) Komisja mieszkaniowa przydziela na wniosek osób zainteresowanych mieszkania i rozstrzyga wszystkie kwestie sporne dotyczące mieszkań wolnych, jak i już zajętych;

b) wydaje orzeczenia o zmniejszeniu pomieszczeń i uszczupleniu praw lokatora głównego, w wypadku głodu mieszkaniowego na terenie gminy, określając jednocześnie wysokość komornego sublokatora, w stosunku komornego opłacanego przez głównego lokatora;

c) reguluje stosunki między najemcą, a wynajmującym odnośnie użytkowania lokalu mieszkalnego;

d) wydaje na żądanie władz sądowych opinie w kwestiach odroczenia eksmisji lokatora (sublokatora) z mieszkania;

e) ustala przy udziale biegłych wysokość wkładów koniecznych i pożytecznych, dokonanych przez najemcę w okresie zajmowania przez niego mieszkania;

f) wydaje zezwolenia na podwyżkę komornego i opłat dodatkowych w wypadkach uzasadnionych wysokością nakładów i remontów, dokonanych przez wynajmującego.

Tok urzędowania komisji mieszkaniowych.

Art. 5. a) Komisja mieszkaniowa wydaje orzeczenia po uprzednim wysłuchaniu stron, które może wezwać do osobistego stawiennictwa, zbadaniu dowodów, dokonaniu oględzin na miejscu, przesłuchaniu świadków i biegłych;

b) komisja sporządza z przebiegu posiedzenia protokół, który winien być podpisany przez wszystkich członków komisji;

c) komisja mieszkaniowa winna najpóźniej w ciągu 2 tygodni od daty złożenia wniosku wydać orzeczenie, które doręcza się z urzędu stronie nieobecnej na posiedzeniu;

d) strony przed komisją mogą się zastępować przez pełnomocników;

e) strony niezadowolone z orzeczenia komisji mieszkaniowej winny złożyć w ciągu 3 dni od daty ogłoszenia, a w wypadku nieobecności przy ogłoszeniu orzeczenia od daty doręczenia — odwołanie za pośrednictwem komisji do sądu grodzkiego, w którym winny zgłosić wszystkie zarzuty przeciwko orzeczeniu, jak również zaofiarować nowe dowody, pod rygorem późniejszego ich nieprzyjęcia przez sąd grodzki;

f) komisja mieszkaniowa po otrzymaniu odwołania prześle akta sprawy sądowi grodzkiemu najpóźniej w ciągu dni 3-ch;

g) przy rozstrzyganiu wniosków komisja mieszkaniowa winna dążyć do polubownego likwidowania sporów, kierując się zasadami słuszności;

h) przewodniczący komisji mieszkaniowej wydaje tymczasowe zarządzenie odnośnie objęcia wolnego lokalu mieszkalnego lub zmniejszenia już zajętego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia wniosku przez komisję mieszkaniową.

Art. 6. Rozporządzenie wykonawcze określi wysokość i sposób pobierania opłat przez komisję mieszkaniową.

Postępowanie przed sądem grodzkim.

Art. 7. Sąd grodzki przy rozstrzyganiu odwołań stosuje przepisy kodeksu postępowania cywilnego (Dział V. kpc), ze zmianami następującymi:

a) wyroki sądu grodzkiego są ostateczne, niezaskarżalne i natychmiast wykonalne;

b) przed sądami grodzkimi nie ma zastosowania art. 386 kpc.

Art. 8. Opłaty sądowe i koszty postępowania sąd grodzki ustali w wyroku na podstawie przepisów o kosztach sądowych (rozp. Prez. R. P. z dnia 17. 10. 1932 r. Dz. U. R. P. nr 93, poz. 805) i ściągnie je z urzędu od stron.

Art. 9. Prawomocne orzeczenia komisji mieszkaniowej wykonuje komornik najpóźniej w ciągu 3-ch dni.

Przepisy końcowe.

Art. 10. Przepisom dekretu niniejszego nie podlegają:

a) budynki będące własnością Skarbu Państwa lub związków samorządowych, osób prawa publicznego, fundacji oraz przeznaczone dla celów kultu religijnego, o ile nie pozostają w użytkowaniu osób lub instytucji prywatnych na zasadzie umów o charakterze prywatno-prawnym;

b) budynki prywatne, o ile są przeznaczone na cele wojskowe lub na cele biurowe, mieszczących się w nich urzędów państwowych, samorządowych oraz związków prawa publicznego;

c) budynki uszkodzone wskutek działań wojennych a gruntownie wyremontowane po wejściu w życie niniejszego dekretu przez właściciela lub na jego koszt, ewentualnie na koszt jego prawnych następców;

d) wszelkie mieszkania służbowe;

e) pomieszczenia w hotelach, gospodach i pensjonatach;

f) pomieszczenia w letniskach i uzdrowiskach, wynajmowanych przez gości sezonowych.

Art. 11. Zabronione i nieważne są umowy o wymawianie przez ustępującego najemcę lub właściciela nieruchomości odstępnego, w jakiejkolwiek bądź postaci, jak również opłaty za pośrednictwo przy najmie i wyszukiwaniu lokalu, opłaty zawierające świadczenia i nie pozostające z umową najmu w bezpośrednim związku.

Osoby będące uczestnikami takich umów, jak również podżegacze i pomocnicy, podlegają karze więzienia do lat 2 i grzywnie do 20.000 złotych.

Art. 12. Komorne za lokale wynajmowane obowiązuje w wysokości z dnia 1 września 1939 r.

Art. 13. Przepisy niniejszego dekretu nie uchylają ustawy o ochronie lokatorów i kodeksu zobowiązań o najmie w częściach, których nie dotyczy dekret.

Art. 14. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Administracji Publicznej i Kierownikowi Resortu Sprawiedliwości.

Art. 15. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej: **Bolesław Bierut**
Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Bolesław Osóbka-Morawski
Kierownik Resortu Administracji Publicznej —
Stanisław Kotek-Agroszewski
Kierownik Resortu Sprawiedliwości —
Jan Czechowski

29.

ROZPORZĄDZENIE

Kierowników Resortów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości

z dnia 3. października 1944 r.

w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dn. 7 września 1944 r. o komisjach mieszkaniowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 7 z dn. 12. 10. 1944 poz. 36)

Na podstawie art. 14 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o komisjach mieszkaniowych (Dz. U. R. P. nr. 4 poz. 18) zarządza się co następuje:

Przepisy ogólne:

§ 1. Przytoczone w przepisach rozporządzenia niniejszego artykuły odnoszą się do dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego o komisjach mieszkaniowych z dnia 7 września 1944 r (Dz. U. R. P. nr. 4, poz. 18), zaś paragrafy dotyczą niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Koszty organizacyjne i utrzymania komisji mieszkaniowych ponoszą rady narodowe, przy których komisje te urzędują.

§ 3. Miejska lub gminna rada narodowa:

a) powoła do życia taką ilość komisji mieszkaniowych, jaka jest niezbędna do szybkiego i sprawnego ich funkcjonowania, dokonywując w tym celu, w razie potrzeby, podziału gminy lub miasta na rejony, tworząc dla każdego rejonu oddzielną komisję mieszkaniową;

b) zamianuje przewodniczącego komisji mieszkaniowych na terenie gminy lub miasta oraz przewodniczących dla komisji mieszkaniowych poszczególnych rejonów;

c) ustali liczbę przedstawicieli, z których będą powoływani członkowie poszczególnych komisji;

d) zapewni komisjom mieszkaniowym personel kancelaryjny i woźnych oraz dostarczy lokali i urządzenia biurowe. Komisje winny w miarę możności mieścić się w jednym budynku.

§ 4. Komisje mieszkaniowe na podstawie zaprowadzonej ewidencji wszystkich pomieszczeń mieszkalnych na terenie gminy, biorąc pod uwagę istniejącą i przewidywaną ilość ludności, ustalą wytyczne dla przydziału lokali mieszkalnych, uwzględniając normę przestrzenną, jako też stan rodzinny, zdrowotny, wykonywany zawód i płeć osób zainteresowanych.

§ 5. Celem zapewnienia komisjom mieszkaniowym odpowiedniej liczby przedstawicieli, miejska lub gminna rada narodowa:

a) zwoła zebranie wszystkich właścicieli nieruchomości danej gminy, miasta lub rejonu miasta do dokonania wyboru wskazanej przez radę liczby przedstawicieli. Wybory dokonane zostaną zwykłą większością głosów;

b) wezwie istniejące na terenie gminy lub miasta stowarzyszenia lokatorów i związki

zawodowe a w ich braku zrzeszenia społeczne, do wydelegowania wskazanej przez radę liczby przedstawicieli;

c) w wypadku niedojścia do skutku lub niemożności dokonania wyboru lub delegowania członków komisji w myśl przepisu pkt. a) lub b) niniejszego paragrafu ułoży listę członków spośród osób, cieszących się w gminie, względnie w mieście, powszechnym zaufaniem. Członkowie komisji piastują swój urząd w ciągu lat 3.

Prawa i obowiązki przewodniczących komisji mieszkaniowych.

§ 6. Przewodniczący komisji mieszkaniowych:

a) czuwa nad prawidłowym tokiem urzędowania komisji mieszkaniowych dla poszczególnych rejonów;

b) rozstrzyga ostatecznie wszystkie spory kompetencyjne między poszczególnymi komisjami;

c) usuwa spostrzeżone usterki w urzędowaniu poszczególnych komisji, wydając w tym celu odpowiednie zarządzenia i instrukcje;

d) wyznacza terminy urzędowania komisji mieszkaniowych i ustala ich skład w każdym terminie zgodnie z ust. 2 art. 3;

e) przydziela poszczególnym komisjom mieszkaniowym według ich właściwości terytorialnej zgłoszone wnioski, po uprzednim zapisaniu ich do prowadzonego w tym celu, według załączonego wzoru, nr. 1 dziennika;

f) baczy, aby poszczególne komisje przestrzegały ściśle terminów, przewidzianych w art. 5 lit. c) i f);

g) porozumiewa się z kierownikiem sądu grodzkiego, celem ujednostajnienia praktyki przy załatwianiu wniosków i usuwaniu dostrzeżonych przez sąd w działaniu komisji usterek.

O ile na terenie gminy lub miasta urzęduje tylko jedna komisja, przepisy niniejszego paragrafu mają odpowiednie zastosowanie do przewodniczącego tej komisji.

§ 7. Przewodniczący komisji mieszkaniowych dla poszczególnych rejonów:

a) czuwa nad prawidłowym tokiem urzędowania komisji;

b) dba o kolejne i szybkie załatwianie zgłoszonych wniosków, przestrzegając terminów, przewidzianych w art. 5 lit. c) i f). Wnioski przewidziane w art. 4, litery a) i b) winny być załatwione poza kolejnością;

c) przewodniczy posiedzeniom komisji;

d) wydaje zarządzenia co do wezwania stron, świadków i biegłych oraz uiszczenia zaliczki na pokrycie kosztów specjalnych czynności, zawnioskowanych przez stronę (np. opinia biegłych, oględziny);

e) ogłasza stronom zapadłe orzeczenia komisji;

f) zarządza doręczenie odpisu orzeczenia stronie nieobecnej na posiedzeniu;

g) przyjmuje odwołania od orzeczeń komisji i przesyła je wraz z aktami do sądu grodzkiego;

h) wykonywa czynności przewidziane w art. 5, lit. h).

§ 8. Przewodniczący komisji mieszkaniowych gminy lub miasta oraz przewodniczący rejonowych komisji otrzymują wynagrodzenie według norm, uchwalonych przez odnośne rady narodowe. Pozostali członkowie komisji mieszkaniowych pełnią swe obowiązki bezpłatnie, jednak osoby, utrzymujące się z płacy najemnej otrzymują na żądanie odszkodowanie za utracony zarobek według norm uchwalonych przez odnośne rady narodowe.

§ 9. Przewodniczący komisji mieszkaniowej może ukarać grzywną do wysokości 500 złotych członka komisji za nieusprawiedliwione nieprzybycie na posiedzenie komisji. Decyzja przewodniczącego w tym przedmiocie jest ostateczna.

§ 10. Objęcie stanowiska członka komisji mieszkaniowej nie powoduje rozwiązania dotychczasowego stosunku służbowego lub umowy o najem pracy.

Tryb urzędowania komisji mieszkaniowych.

§ 11. Zgłoszone wnioski komisja mieszkaniowa załatwia na posiedzeniu niejawnym lub na posiedzeniu publicznym. Na posiedzeniu niejawnym będą załatwiane sprawy bezsporne, to jest oparte na zgodnych wnioskach stron zainteresowanych. Sprawy sporne będą załatwiane na posiedzeniu publicznym.

§ 12. Z każdego posiedzenia komisji sporządza się oddzielny protokół przy udziale przybranego protokólanta spośród personelu kancelaryjnego, według załącznika nr. 2.

§ 13. Komisja wydaje orzeczenia po przeprowadzeniu rozprawy. W orzeczeniu tym określi też wysokość opłat i kosztów postępowania oraz wskaże, która ze stron ma je ponosić (Załącznik nr. 3).

§ 14. Przewodniczący komisji mieszkaniowej wezwie strony do osobistego stawiennictwa, gdy zachodzi konieczność bezpośredniego przesłuchania ich przed komisją.

§ 15. Przewodniczący uprzedzi świadka przed przesłuchaniem o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 16. Przepis § 15 ma zastosowanie przed odebraniem od biegłego opinii.

§ 17. Świadkowie i biegli winni niestawiennictwa na wezwanie lub odmowy zeznań bez usprawiedliwionej przyczyny ulegają, celem wymuszenia czynności, karze do 50 złotych, w razie ponownego niewykonania żądania ulegają karze do 100 złotych i mogą być sprowadzeni przed komisję pod przymusem.

Wzywając świadków lub biegłego, należy na odwrocie wezwania załączyć pouczenie o skutkach niestawiennictwa (Załącznik nr. 4).

§ 18. Przewodniczący komisji mieszkaniowej, ogłaszając orzeczenie komisji pouczy strony o

przysługującym im prawie odwołania do sądu grodzkiego, obowiązku zgłoszenia w odwołaniu wszystkich zarzutów oraz nowych dowodów i o skutkach niezachowania tego obowiązku. W wypadku nieobecności stron przy ogłoszeniu orzeczenia, należy powyższe pouczenie dołączyć na piśmie.

§ 19. Orzeczenie komisji mieszkaniowych niezaskarżone w terminie jest prawomocne i wykonalne, co uwidoczni przewodniczący komisji na wydanym stronie orzeczeniu. Prawomocne orzeczenie podlega wykonaniu przez właściwego komornika, po uprzednim zaopatrzeniu orzeczenia w klauzulę wykonalności w trybie art. 529 § 3 kodeksu postępowania cywilnego.

§ 20. Postępowanie przed komisją mieszkaniową w wypadkach przewidzianych w art. 4 lit. a) i b) i art. 5 lit. h) jest bezpłatne. W wypadkach pozostałych komisja określi przy wydawaniu orzeczenia opłaty w wysokości od 10 do 100 złotych i obciąży nimi stronę przegrywającą. Opłaty te przypadają na rzecz odnośnej rady narodowej i będą przez nią z urzędu ściągnięte za pośrednictwem odpowiednich jej organów.

§ 21. Strona zgłaszająca wniosek, pociągający za sobą specjalne koszty (opinia biegłych, oględziny itp.) złoży w tym celu określoną przez przewodniczącego komisji zaliczkę, z której pokryte będą wydatki, a ewentualna reszta podlegnie zwrotowi.

§ 22. Strona przegrywająca obowiązana jest na żądanie przeciwnika zwrócić mu koszty postępowania, bez wynagrodzenia pełnomocnika.

Przepisy dla sądu grodzkiego.

§ 23. Odwołania w sprawach z wniosków, przewidzianych w art. 4 lit. a) i b) będą wyznaczone poza zwykłą kolejnością.

§ 24. Odwołania od orzeczeń komisji mieszkaniowych sąd grodzki zapisuje do repertorium „Co".

§ 25. Komornik, wykonywując orzeczenia komisji i wyroki sądów grodzkich, pobiera od stron opłaty według taksy dla komorników.

Przepisy końcowe.

§ 26. Akta załatwionych ostatecznie wniosków zarówno przez komisje, jak też i sąd grodzki przechowują w wypadkach przewidzianych przez art. 4 lit a) i b) i art. 5 lit. h) przez lat 5, w pozostałych przez lat 30 komisje mieszkaniowe dla poszczególnych rejonów.

§ 27. Każda komisja mieszkaniowa dla poszczególnego rejonu będzie oznaczona oddzielną cyfrą rzymską i będzie prowadziła repertorium według załącznika nr. 5.

§ 28. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Stanisław Kotek-Agroszewski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski.

Załączniki do rozporządzenia Kierowników Resortów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 3. października 1944 r. (poz. 36).

Załącznik nr 1.

Nr p.	data wpływu	wyszczególnienie strony i żądanie	komu przekazano do załatwienia	data przekazania

Załącznik nr. 2

Nr. ....

PROTOKÓŁ ROZPRAWY

Komisja mieszkaniowa Rejonu Nr. .... w ....

dnia .... 194....... roku w składzie:

Przewodniczący: ....

Członkowie: ....

Protokółant: ....

rozpoznawała wniosek ....

przeciwko ....

o ....

Stawili się ....

Nie stawili się ....

(podać przyczynę niestawiennictwa)

Wezwania doręczono (niedoręczono) ....

Ze świadków i biegłych stawili się ....

Nie stawili się ....

(podać przyczynę niestawiennictwa)

Świadków wydalono z sali rozpraw ....

poczym przewodniczący komisji mieszkaniowej zreferował wniosek i stan sprawy.

Przebieg posiedzenia: ....

....

....

Poczym przewodniczący zamknął rozprawę i ogłosił orzeczenie, pouczając strony o trybie jego zaskarżenia.

Przewodniczący:

Członkowie:

Protokółant:

Załącznik nr 3

Nr. ....

ORZECZENIE

Komisja Mieszkaniowa Rejonu Nr.............................. w ....

w osobach

Przewodniczący: ....

Członkowie: ....

....

Protokólant: ....

po rozpoznaniu w dniu .... 194...... r. wniosku ....

przeciwko ....

o ....

orzekła

....

....

....

....

....

Przewodniczący Komisji Mieszkaniowej ....

Członkowie 1) ....

....

Przewodniczący Komisji Mieszkaniowej Rejonu Nr.............................. w ....

stwierdza, że wyżej wymienione orzeczenie jako niezaskarżone jest prawomocne i podlega wykonaniu.

...., dnia .... 194...... r.

Przewodniczący

pieczęć
okrągła

(M. p.)

Załącznik nr 4

Str. 1.

KOMISJA MIESZKANIOWA

w ....

ul. ....

Nr..............

Ob. ....

....

w ....

ul. ....

Termin posiedzenia..............................

W E Z W A N I E

Komisja mieszkaniowa wzywa Ob. ....
jako (świadka, biegłego, stronę, pełnomocnika) na posiedzenie komisji mieszkaniowej, która odbędzie się dnia .... 194...... o godz. ....
w sprawie: ....
przeciwko: ....
o ....
Cel posiedzenia: ....

Sekretarz komisji mieszkaniowej:

Str. 2.

Wyciąg z przepisów rozporządzenia wykonawczego do dekretu o komisjach mieszkaniowych z dnia 3 października 1944 r.

§ 17. Świadkowie i biegli winni niestawienni-ctwa na wezwanie lub odmowy zeznań bez usprawiedliwionej przyczyny ulegają celem wymuszenia czynności, karze do 50 zł., w razie ponownego niewykonania żądania ulegają karze do 100 zł. i mogą być sprowadzeni przed komisję pod przymusem.

§ 19. Orzeczenie komisji mieszkaniowych niezaskarżone w terminie jest prawomocne i wykonalne, co uwidoczni przewodniczący komisji na wydanym stronie orzeczeniu. Prawomocne orzeczenie, podlega wykonaniu przez właściwego komornika po uprzednim zaopatrzeniu orzeczenia w klauzulę wykonalności w trybie art. 529 § 3 kodeksu postępowania cywilnego.

§ 21. Strona zgłaszająca wniosek, pociągający za sobą specjalne koszty (opinia biegłych, oględziny itp.), złoży w tym celu określoną przez przewodniczącego komisji zaliczkę, z której pokryte będą wydatki, a ewentualna reszta podlegnie zwrotowi.

Załącznik nr 5.

L. p.	data wpływu	wyszczególnienie strony i żądanie	sposób załatwienia	termin zaskarżenia	termin przesłania do sądu grodzkiego

30.

ROZPORZĄDZENIE
PEŁNOMOCNIKA RZĄDU TYMCZASOWEGO RZ. P. NA WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE

z dnia 10. marca 1945 r.

o przekształceniu Kas Chorych i innych instytucji ubezpieczeniowych na ubezpieczalnie społeczne i o ustaleniu okręgów i siedzib ubezpieczalni na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego

Na podstawie art. 258 ust. I. p. 1, 306 ust. II. p. 1 i art. 319 ust. I. ustawy z dnia 28. marca 1933 o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. nr 51 poz. 396) znowelizowanej późniejszymi rozporządzeniami Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, oraz w uzupełnieniu mego rozporządzenia z dnia 16. lutego 1945 o reaktywowaniu powołanej ustawy o ubezpieczeniu społecznym na całym terenie Województwa Śląskiego zarządzam, co następuje:

§ 1.

Kasy Chorych oraz inne instytucje ubezpieczeniowe i zastępcze, które na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego wykonywały którekolwiek z obowiązkowych ubezpieczeń, wymienionych w art. 1 powołanej ustawy, na podstawie przepisów ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z 19. lipca 1911 roku, oraz ustawy o bractwach górniczych (zbiór ust. pr. str. 137 z roku 1912) przekształcają się na ubezpieczalnie społeczne z zastrzeżeniem dalszych postanowień niniejszego rozporządzenia. Okręgi i siedziby ubezpieczalni społecznych ustala załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Wykonywane przez Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Chorzowie prawa i obowiązki ubezpieczalni społecznych na podstawie art. 317 ust. o ubezpieczeniu społecznym i § 3. rozp. Min. O. S. z dn. 10. stycznia 1934 (Dz. U. R. P. nr 6 poz. 42) przechodzą na ubezpieczalnie społeczne.

§ 3.

Spółka Bracka w Tarnowskich Górach ma prawo i obowiązek wykonywania nadal dodatkowego ubezpieczenia emerytalnego górników na podstawie przepisów powołanej wyżej ustawy o Bractwach górniczych.

Spółka Bracka przejmuje równocześnie w zakresie dodatkowego ubezpieczenia emerytalnego górników czynności Pszczyńskiego Bractwa Górniczego w Katowicach wraz z wszelkimi jego prawami i obowiązkami.

Spółka Bracka prowadzić będzie czynności swoje jako ekspozytura Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do czasu ostatecznego uregulowania ubezpieczenia emerytalnego osób zatrudnionych w górnictwie i hutnictwie w drodze ustawy.

§ 4.

Przekształcenie wymienionych w § 1. instytucji ubezpieczeniowych na ubezpieczalnie społeczne następuje na zasadach i warunkach określonych rozporządzeniem Ministra Op. Społecznej z dnia 30. grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. nr 103 poz. 819). Majątek, prawa i zobowiązania ulegających w całości lub w części przekształceniu lub likwidacji instytucji ubezpieczeniowych przechodzą na tę ubezpieczalnię społeczną, w której okręgu dana instytucja ma swoją siedzibę.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z chwilą jego ogłoszenia.

Pełnomocnik Rządu Tymczasowego Rz. P. na Województwo Śląskie
(—) Al. Zawadzki, Gen. Dyw.

Załącznik do rozporządzenia Pełnomocnika Tymczasowego Rządu R. P. na Województwo Śląskie z d. 10. marca 1945 r. o ubezpieczeniu społecznym.

OKRĘGI I SIEDZIBY
ubezpieczalni społecznych na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Ubezpieczalnie Społeczne utworzone rozporządzeniem Pełnomocnika Tymczasowego Rządu R. P. na Województwo Śląskie z dnia 10 marca 1945, obejmują swoim zakresem działania następujące okręgi:

I. Ubezpieczalnia Społeczna w Katowicach:
1. Miasto wydzielone Katowice,
2. Miasto Mysłowice,
3. Miasto Siemianowice Śląskie
4. Gminy wiejskie powiatu Katowickiego: Bańgów, Brzezinka, Brzęczkowice, Dąbrówka Mała, Janów, Kłodnica, Kochłowice, Michałkowice, Panewnik, Piotrowice, Przełajka, Szopienice, Wełnowiec.

II. Ubezpieczalnia Społeczna w Chorzowie:
1. Miasto wydzielone Chorzów Wielki (I, II, III),
2. Gminy wiejskie powiatu Katowickiego: Bielszowice, Bykowina, Chropaczów, Godula, Halemba, Kończyce, Lipiny, Łagiewniki, Makoszowy, Nowy Bytom, Nowa Wieś, Orzegów, Pawłów, Ruda, Świętochłowice.

III. Ubezpieczalnia Społeczna w Tarnowskich Górach:
1. Miasto Tarnowskie Góry,
2. Miasto Miasteczko Śląskie,
3. Miasto Lubliniec,
4. Miasto Woźniki,
5. Gminy wiejskie powiatu tarnogórskiego,
6. Gminy wiejskie powiatu lublinieckiego.

IV. Ubezpieczalnia Społeczna w Rybniku:
1. Miasto Rybnik,
2. Miasto Wodzisław Śl.,
3. Miasto Żory,
4. Miasto Pszczyna,
5. Miasto Bieruń Stary,
6. Miasto Mikołów,
7. Gminy wiejskie powiatu rybnickiego,
8. Gminy wiejskie powiatu pszczyńskiego.

Pełnomocnik Rządu Tymczasowego R. P. na Województwo Śląskie
(—) Al. Zawadzki, Gen. Dyw.

31.
ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 5. lutego 1945 r.
w sprawie zabezpieczenia akt poniemieckich.

Zakazuje się niszczyć wszelkie akta poniemieckie i wszystkie inne dokumenty władz, urzędów, przedsiębiorstw i innych organizacyj poniemieckich.

Kierownicy władz, urzędów, przedsiębiorstw itp. wyznaczą każdy w swoim zakresie osobę odpowiedzialną do zabezpieczenia ważnych z punktu widzenia przyszłych badań historycznych oraz bieżącej pracy akt poniemieckich. Akta te winny być protokólarnie ujęte a następnie przekazane właściwym władzom i urzędom.

Do odbioru upoważniam następujące władze i urzędy:
1. Wydziały Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, urzędy wydzielone,
2. Starostwa,
3. Urzędy miejskie i gminne,
4. Komendy milicji.

Celem całkowitego zabezpieczenia aktów należy jeszcze raz przeglądnąć wszystkie samowolnie usunięte w międzyczasie akta i po przesortowaniu ponownie przechować.

p. o. Wojewody Śląskiego
(—) ppłk. Ziętek

32.
ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 15. lutego 1945 r.
w sprawie uruchomienia życia sportowego.

Celem uruchomienia życia sportowego na terenach wyzwolonego Górnego Śląska powołuje się przy Wydziale Propagandy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Referat Sportowy i Wychowania Fizycznego.

Wszystkie urządzenia ruchomości i nieruchomości, boisk, hal gimnastycznych, pływalń, sztucznego toru łyżwiarskiego, domy, lokale, sekretariaty organizacyj, Klubów, towarzystw sportowych, wychowania fizycznego i gimnastycznych istniejących za okupanta, zostają tymczasowo zabezpieczone i zajęte przez Wydział Propagandy.

Zajęciu podlegają ponadto wszelkiego rodzaju nagrody, proporczyki, dyplomy, plakiety, żetony, upominki, wydawnictwa sportowe, fotografie wyżej wspomnianych organizacyj sportowych oraz wszelkie instrumenty muzyczne byłych organizacyj „Hitlerjugend".

Ponadto zajęciu podlegają sztylety, mundurki, tornistry, chlebaki, wszelkiego rodzaju karty terenowe, mapniki byłych członków organizacji „Hitlerjugend".

Podlegające zajęciu rzeczy winne być oddane w terminie 14-dniowym do mających się utworzyć przy starostwach i magistratach miast wydzielonych referentów sportowych.

Nieoddanie wspomnianych rzeczy będzie karane sądownie.

Zabrania się urządzania jakichkolwiek imprez sportowych, zebrań członków lub zarządów byłych klubów sportowych niemieckich.

Dla uruchomienia i wznowienia życia sportowego na terenach wyzwolonego Śląska powołany zostanie Tymczasowy Komitet Sportowy.

p. o. Wojewoda Śląski
(—) ppłk. Ziętek

33.
ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 15. lutego 1945 r.
w sprawie mieszkań nauczycieli.

Wszystkie służbowe i prywatne mieszkania po niemcach-nauczycielach i pracownikach administracji szkolnej wraz z ich urządzeniami zajmuje i zabezpiecza na całym terenie Województwa Śląskiego Kuratorium Okręgu Szkolnego Śląskiego w Katowicach.

Tymczasowe zabezpieczenie i opiekę nad tymi mieszkaniami porucza się starostwom oraz władzom miejskim i gminnym.

Odnośne władze mają przedstawić niezwłocznie Miejscowym Komisjom Mieszkaniowym spis niemców-nauczycieli i pracowników administracji szkolnej z wyszczególnieniem mieszkań przez nich zajmowanych niezależnie od tego czy opuścili teren Województwa czy na nim pozostali.

Dysponowanie tymi mieszkaniami przyjmują na siebie delegaci-nauczyciele wyznaczeni przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Śląskiego w porozumieniu ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego Okręgu Śląskiego w Katowicach. Uprawnieni delegaci wchodzą w skład Miejscowych Komisyj Mieszkaniowych i decydują o przydziale wymienionych mieszkań i urządzeń dla nauczycielstwa i pracowników administracji szkolnej przybywających do pracy zawodowej na odnośnym terenie.

p. o. Wojewoda Śląski
(—) ppłk. Ziętek

34.
ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 1. marca 1945 r.
w sprawie oddania ruchomości poniemieckich

I. Wzywa się wszystkie osoby, w posiadaniu których znajdują się jakiekolwiek ruchomości pozostawione przez:
a) okupanta niemieckiego,
b) obywateli Rzeszy Niemieckiej i osoby narodowości niemieckiej,
c) sprzymierzone z okupantem państwa i ich obywateli, oraz osoby, w których posiadaniu znajdują się jakiekolwiek ruchomości opuszczone, ażeby ruchomości te niezwłocznie zgłosiły do właściwych Referatów Mienia Opuszczonego, przy Magistratach w Katowicach i Chorzowie, zaś dla pozo-

stałych gmin miejskich i wiejskich przy właściwych miejscowych Starostwach Powiatowych.

II. Przez ruchomości w ustępie pierwszym wymienione należy rozumieć wszelkie przedmioty, urządzenia mieszkań, sprzęty gospodarcze, bieliznę, pościel, wszelkie przedmioty osobistego użytku, pieniądze, papiery wartościowe, kosztowności, urządzenia warsztatów i sklepów wraz z zapasami towarów lub surowców, artykuły spożywcze, zapasy opału, inwentarz żywy i martwy, płody rolne itp.

III. Zgłoszeń należy dokonywać pisemnie lub osobiście, przy przedłożeniu szczegółowego spisu ruchomości, bądź to bezpośrednio u władz w ustępie I. wymienionych, bądź też za pośrednictwem miejscowych Zarządów gmin, które zgłoszenia te przekażą dalej do właściwych Referatów Mienia Opuszczonego.

IV. Zabrania się przenoszenia, przewożenia, oddawania na przechowanie osobom trzecim lub ukrywania w jakikolwiek sposób ruchomości podlegających zgłoszeniu. Wszelkie umowy prawne zawarte co do tych ruchomości, jak umowy kupna-sprzedaży, najmu, ustanowienie prawa zastawu, darowizny itp. uznaje się za nieważne.

V. Winni niezastosowania się do powyższego zarządzenia zostaną ukarani w trybie administracyjnym, niezależnie od odpowiedzialności karnosądowej stosownie do obowiązujących ustaw.

p. o. Wojewody Śląskiego
(—) ppłk. Z i ę t e k

35.

ZARZĄDZENIE
W o j e w o d y Ś l ą s k i e g o

z dnia 7. marca 1945 r.

w sprawie przekazywania sprzętu radiotechnicznego do Rozgłośni Polskiego Radia.

1. Wszystkie urzędy i instytucje państwowe i samorządowe, przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, państwowe i prywatne oraz osoby prywatne posiadające sprzęt radiotechniczny obowiązane są przekazać go Rozgłośni Polskiego Radia w Katowicach.
2. Za sprzęt radiotechniczny uważa się: megafony, mikrofony, wzmacniacze, radioodbiorniki, lampy radiowe itp. jak również wszelkie części i materiały służące do ich produkcji.
3. Wymieniony wyżej sprzęt radiotechniczny należy przekazać w terminie 10-cio dniowym od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia bezpośrednio do Rozgłośni Polskiego Radia w Katowicach, ul. Ligonia 29, lub do właściwej Komendy Milicji Obywatelskiej.
4. Urządzenia wzmacniakowo-gramofonowe, których moc w głośniku nie przekracza 5 Watt, nie podlegają przekazaniu, jeśli nie stanowią własność Niemców.
5. Przedsiębiorstwa, szkoły itp., posiadające lokale zradiofonizowane (świetlice, sale szkolne itp., zaopatrzone w instalacje głośnikowe) mogą narazie nie przekazywać sprzętu radiotechnicznego, lecz obowiązane są, podać dokładny opis instalacji głośnikowej z wykazem ilości głośników, mikrofonów, wzmacniaczy itd.
Opis instalacji głośnikowych należy kierować bezpośrednio do Rozgłośni Polskiego Radia w Katowicach, ul. J. Ligonia 29, w terminie 10-cio dniowym od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.
6. Wszystkie urzędy i instytucje państwowe i samorządowe, przedsiębiorstwa oraz osoby prywatne posiadające **szafkowe gramofony elektryczne i płyty gramofonowe stanowiące własność poniemiecką**, obowiązane są przekazać je do Rozgłośni Polskiego Radia w Katowicach.
7. Przekazujący sprzęt radiotechniczny winien przedłożyć spis oddawanego sprzętu w 2-ch egzemplarzach, z których jeden, po podpisaniu przez osobę przyjmującą sprzęt, stanowić będzie pokwitowanie.
8. Niezastosowanie się do niniejszego zarządzenia powoduje poza konfiskatą sprzętu, pociągnięcie winnych do odpowiedzialności karnej.
9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

p. o. Wojewody Śląskiego
(—) ppłk. Z i ę t e k

36.

ZARZĄDZENIE
W o j e w o d y Ś l ą s k i e g o

z dnia 7. marca 1945 r.

w sprawie wykonywania urzędowych funkcyj przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej.

W związku z wykonywaniem urzędowych funkcyj przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej zdarzają się wypadki samowolnego nadużycia władzy przez nieodpowiednie elementy i wykorzystywanie nieznajomości przepisów przez Obywateli.

Z tego powodu zarządzam, aby wszyscy funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej działający w służbie i wykonywujący czynności urzędowe, bez wezwania okazywali legitymacje służbowe i wyjaśniali Obywatelom cel zarządzonej czynności urzędowej. W szczególności przy przeprowadzanych rewizjach mieszkań, oraz dokumentów w domach, zobowiązani są wszyscy mieszkańcy dopiero po wylegitymowaniu się członków Milicji i **po przedstawieniu nakazu odnośnych władz o poleceniu przeprowadzenia rewizji**, umożliwić i ułatwić im wykonanie czynności urzędowej. Tylko w wypadkach nagłych wezwań, aktów gwałtu i naruszenia spokoju publicznego, następuje interwencja Milicji bez specjalnych poleceń. Wszelkiego rodzaju podszywanie się różnych elementów pod placówki służbowe organów Milicji Obywatelskiej, ścigane będą i karane według obowiązujących przepisów karnych z całą surowością. Wszelkiego rodzaju wykroczenia w tym kierunku, winien każdy Obywatel natychmiast donieść Komendzie Wojewódzkiej wzgl. Powiatowej Milicji Obywatelskiej, spełniając w ten sposób obywatelski obowiązek wobec Państwa.

Równocześnie wzywam wszystkich Obywateli do stosowania się w granicach obowiązujących przepisów do wydawanych zarządzeń i okólników Władz oraz Milicji Obywatelskiej. Niestosujący się do zarządzeń i oporni, jak również i ci, którzy zatajają przestępstwa popełniane przy wykonywaniu czynności urzędowych Milicji Obywatelskiej, pociągnięci będą do surowej odpowiedzialności według obowiązujących praw.

p. o. Wojewody Śląskiego
(—) ppłk. Zientek

37.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 25. lutego 1945
w sprawie przydziału mieszkań

W sprawach mieszkaniowych wyjaśniam, co następuje:

Przydziały mieszkaniowe uprawniające do zajęcia mieszkania wydają tylko Komisje mieszkaniowe i to na podstawie art. 4 Dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7. września 1944 o Komisjach mieszkaniowych.

Wszelkie inne przydziały na mieszkania są nieważne.

Nie podlegają Kompetencji Komisji Mieszkaniowej:

a) budynki będące własnością Skarbu Państwa lub związków samorządowych, osób prawa publicznego, fundacji oraz przeznaczone dla celów kultu religijnego, o ile nie pozostają w użytkowaniu osób lub instytucyj prawnych na zasadzie umów o charakterze prywatno-prawnym;
b) budynki prywatne, o ile są przeznaczone na cele wojskowe lub na cele biurowe, mieszczące się w nich urzędy państwowe, samorządowe oraz związki prawa publicznego;
c) budynki uszkodzone wskutek działań wojennych, a gruntownie wyremontowane po wejściu w życie niniejszego dekretu przez właściciela lub na jego koszt, ewentualnie na koszt jego uprawnionych następców;
d) wszelkie mieszkania służbowe;
e) pomieszczenia w hotelach, gospodach i pensjonatach;
f) pomieszczenia w letniskach i uzdrowiskach, wynajmowanych przez gości sezonowych.

Obywatele, którzy zajęli bezprawnie mieszkania, będą z nich w drodze przymusowej usunięci.

p. o. Wojewody Śląskiego
(—) ppłk. Ziętek

KOMUNIKATY.

I. Rozmieszczenie biur w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego

Wojewoda	pokoje	217-221	I p.
Wicewojewoda	„	222-224	I „
Przew. Wojew. Rady Narod. .	„	600-603	V „
Wydział Prezydialny	„	225-245	I „
Wydział Ogólny	„	326-365	II „
Wydział Prawny	„	283-293	I „
Wydział Propagandy	„	246-269	I „
Wydział Samorządowy . . .	„	477-489	III „
Wydział Społeczno-Polityczny	„	165-167	pt.
Wydział Wojskowy	„	129-131	pt.
Wydz. Aprowizacji i Handlu .	„	408-476	III „
Wydział Przemysłowy . . .	„	270-280	I „
Wydział Weterynaryjny . .	„	432-435a	III „
Wydział Zdrowia	„	319-326	III „
Wydział Gospodarki Wodnej .	„	558-571	IV „
Wydz. Komunik.-Budowlany .	„	508-547	IV „
Oddział Ruchu drogowego .	„	120-123	pt.
Wydział Opieki Społecznej .	„	302-317	IV p.
Wydział Kultury i Sztuki . .	„	631-633	V „
Specjalna Komisja Likw. Kontrolna mienia bezpańskiego i poniemieckiego	„	493-498	III „
Kuratorium Szkolne	„	366-393	II „
	„	426-428	III „
	„	572-587	IV „
	„	500-507	IV „
Izba Skarbowa	„	121-167	pt.
Dyrekcja Ceł	„	180-186	pt.
Komenda gmachu	„	100-101	pt.
Śląska Izba Lekarska . . .	„	326-329	III p.
Izba Aptekarska	„	318-	III „

Poza gmachem:

Wojewódzki Wydział Pracy, ul Plebiscytowa 36
Wydział Autotransportu przy Prezydium Rady Ministrów, oddział na Woj. Śl. — Rynek 7.
Wojewódzki Zakład Higieny — ul. Raciborska 39.
Drukarnia Urzędu Wojew. Śląskiego — ul. Francuska 33 (w podwórzu).

II. Godziny przyjęć w Urzędzie Wojew. Śląskim

Wojewoda:

Od godz. 8—10: ob. Naczelnicy Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, Szefowie władz i urzędów II inst.
Od godz. 10—11: ob. Starostowie, Prezydenci miast wydzielonych, Burmistrzowie.
Od godz. 11—13: Strony.

Wydziały Urzędu Wojewódzkiego:

Przyjęcia stron codziennie od godziny 10—13-tej.

III. Dyżury w godzinach pourzędowych w Sekretariacie Wojewody:

Codziennie od godz. 16-ej do 8-ej rano.
W niedziele i dni świąteczne — dyżury dzienne i nocne.

Redakcja i Administracja — Urząd Wojewódzki Śląski, ul. Jagiellońska 25, I p., pokój 244, telef. wewn. 444 i 452.

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Katowice, ul. Francuska 33, w podwórzu, telef. 327-54.